

Forfatter: Andersen, H. C.

Titel: H.C. Andersens Eventyr bd. VII kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal

Citation: Andersen, H. C.: "H.C. Andersens Eventyr bd. VII kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal", i Andersen, H. C.: *H.C. Andersens Eventyr bd. VII kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal*, C. A. Reitzel, 1990, s. 54. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-hcaeventyr07val-shoot-idm139890599297424.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: H.C. Andersens Eventyr bd. VII kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal

Storkene

Storkene tryktes første gang i EB 5-39, der udkom 19.10.1839.

Hvornår og hvordan A er blevet inspireret til eventyret vides ikke, men hans yndlingsfugl storken var meget populær i tidens digtning, jvf. fx Ingemanns *Storken sidder paa Bondens Tag* (1837) og Blichers storkedigt i *Trækfuglene* (1838). Løvrigt skriver A selv i *Bemærkninger*, 55 at »»*Storken*« grunder sig paa Folketroen og de Børnevers, der knytte sig til *Storkene*« (5). Selv havde A tidligere beskæftiget sig ret indgående med storken og folketroen omkring den i indledningen til KES og i *Fjortende Aften* i den samtidige BuB, der udkom ved juletid 1839.

160.2*det sidste Huus*] sml. KES, hvor storkeparrets rede »stod høit paa et Pakhuus i en Udkant af Byen *Svendborg*« (3). - **15***Vers om Storkene*] sml. også KristBRL 79 og Folk og Fauna 41ff. - **17***Steie*] stang, stage; hentydning til storkens lange tynde ben. - **18***dit Eie*] din rede. - **22***stænges*] spiddes, stikkes ihjel.

161.18*koax, koax*] se n.t. I 53.19. - **20-24***Saa samles ... Næb*] iflg. folketroen samledes storkene til det såkaldte storketing, hvor de holdt rettergang bl.a. i forb. med sager om utroskab, inden de ved sommerens slutning trak sydpå, jvf. Folk og Fauna 27 f og KES 5,282. - **33** *en Flod*] Nilen.

162.11-16*Storkefaderen ... Sumpen*] sml. KES: »Det er ellers en heel Comedie at see, naar de made Ungerne [...] De Gamle gjøre sære Kunster ved Madningen. Ligeop i Reden staae de, lægge den lange Hals tilbage over Ryggen og Næbbet henad Halen, ligesom naar en Gjøgler bøier sig bagover, for at tage en Sølvs killing op af Gulvet. Først trække de Halsen til sig, saa skyde de den tilbage og gulpe smaa Frøer og Snogeunger op, som de Smaa da blive trakterede med« (4). - **17-25***Hør nu ... i Livet*] sml. KES: »det lystigste er dog at see dem lære Ungerne at flyve. Maneuvren skeer henad Tagryggen. Der gaaer de Smaa, som en Liniedanser paa en Snor, balancere med Vingerne og begynde med smaa Hop, da de ere tunge i Livet« (4). - **19-20***færdig ved*] nær ved.

163.39-164.1*Udmærket Godt med Frø og Slange*] ordspil på karakteren ug med kryds og slange.

164.5*den Dam ... Forældrene*] sml. KES, hvor faderen fortæller, »at de smaa Børn hentes fra Møllendammen« (5). - **22***Peter*] alm. betegnelse for storken i ældre tid.